

Theo Terwisscha van Scheltinga: 'Dwerg Nul eeuwt het uit!' Sprookje voor volwassenen. Uitgeverij Tobi Vroegh Amsterdam 2013. ISBN 9789078761341 Zie ook: www.tobivroegh.nl (Geestelijke gezondheidszorg/Psychiatrie/ Eenzaamheid/ Humor/ Kwaliteit van zorg/communicatie/ ED/AG)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Sprookje voor volwassenen over een dwerg die in de wonderlijke wereld van de psychiatrie terecht komt. Eens in de honderd jaar mag dwerg Nul vierentwintig uur naar de bewoonde wereld komen vanuit de grote leegte. Dan probeert hij de bezwering die hem opgesloten houdt te verbreken. Als het weer zover is, gaat Nul een tunnel in, op weg naar de beschaving. Maar heel snel wordt hij gearresteerd omdat hij vernielingen heeft aangebracht. Hij wordt vervolgens ontoerekeningsvatbaar en komt in de wereld van de psychiatrische inrichting waar hij samen met een tovenaars, een hongerig spook, een draak en een elf op een gesloten afdeling zit. Dokter Neuroleptica is er de baas en tijd is niet belangrijk. Maar voor Dwerg Nul wel: hij heeft maar vierentwintig uren en vraagt zich steeds wanhopiger af of hij ooit nog een uitgang zal kunnen vinden.

Over de schrijver:

Zie: <https://www.facebook.com/theo.terwisschavanscheltinga.9>

Theo Terwisscha van Scheltinga:

- Heeft gewerkt als Chaotronisch specialist bij [My brains](#)
- Heeft Cognitieve Spinsolatie gestudeerd aan [Hogere Onzin College](#)
- Ging naar [Chr MAVO de Hofnar Harlingen](#)
- Woont in [Leeuwarden](#)
- Vrijgezel
- Komt uit [Harlingen](#)

Wat viel op:

Hoe zo'n dun boekje zo mooi beschrijft wat er binnen de psychiatrie speelt: de verschillen in cultuur/visie die er kan bestaan tussen hulpverlener en cliënt/patiënt/ op weg naar herstel en wat dat voor consequenties heeft,

gebruik van de isoleercel,

begrip van patiënten voor elkaar,

steun voor patiënten onderling,

medicijngebruik,

leven in/met meerdere dimensies,

last hebben van ervaringen uit het verleden die het heden beïnvloeden,

invloed van een goede ervaring,

Terwijl duidelijk blijft dat hulp nodig is en gewenst: om goed genoeg te zijn voor de maatschappij moeten eerst problemen binnen een bepaalde dimensie opgelost worden.

Andere wensen ten aanzien van hulpverlening worden ook benoemd, iets waarvoor Theo en Liberty zich ook, als ze weer in de maatschappij terug zijn, in gaan zetten. Het is allemaal in dit compacte boekje opgenomen dat ook nog eens met veel humor en taalvondsten is geschreven.

Door het in de vorm van een sprookje aan te bieden houdt het een bepaalde luchtigheid en laat het je nog meer nadenken over wat Dwerg Nul, Theo en de anderen overkomt. De benoemde thema's leiden in de 'werkelijke' wereld tot nieuwe initiatieven en inrichting van de zorg: isoleren wordt gezien als een laatste redmiddel, hoewel het in de praktijk nog teveel voorkomt. Jim van Os beschrijft er en vele ervaringsdeskundigen worden opgeleid om bijdragen te leveren. Begrip, communicatie medicijngebruik zijn veelgenoemde onderwerpen waar het nogal eens fout mee gaat. Genoeg stof tot discussie, en nog een lange weg te gaan.

Citaten:

Pag. 13: 'Dwerg Nul kreeg in de gaten dat hier iets niet helemaal goed ging en zei: 'Ik zal het voor u herstellen, meneer. Prik Prak Praal, Word weer een paal!' Ineens was het weer donker en stond er nu een houten paaltje. 'Dit is minachting voor een ambtenaar in functie', zei de man ernstig, 'ik arresteer u voor vernieling van een flitspaal en een lantaarnpaal.'

Pag.21-22: 'Op een keer kwam ik in een stad terecht . De hele stad wilde mij helpen. Leuke stad, allemaal blijde mensen. "Juichen" heette die stad, maar toen het mis ging, werd iedereen verdrietig. Nu noemen ze die stad "Wenen". (...) 'Meneer,' zei Neuroleptica nadat Nul was uitgepraat, 'ik denk dat ik het wel weet. U bent magisch depressief!'

Pag.22: 'Ik zal Sanne vragen of ze u wat Faalium wil geven. Dan kunt u lekker slapen', zei ze.'

Pag.26: 'Oedipi Oedipa Oedipus. Verander iedere bloem in een krokus.'

Pag.31: 'Libi keek verstoord op, maar op dat moment ging het brandalarm af. Ze schrok even maar toen sprong ze met een juich op en riep blij: 'Het is hem eindelijk gelukt! (...) Libi gooide de deur open en riep: 'Goed zo, Jack!'

Pag. 32: "Maar eh..." ging Nul verder, 'wat denk je dat ze met Schubbejack hebben gedaan? Het gezicht van Libbi betrok. 'Ik denk dat ze hem in de separeer hebben gestopt', zei ze ernstig."

Pag.56: 'Als je je problemen in een andere dimensie achterlaat, kom je ze vroeg of laat weer tegen.'

Pag.63: 'Ze plaatsten een advertentie in de krant met de kop: 'U bent meer dan uw diagnose' met als doel een praatgroep op te starten. Theo schreef zich in bij de kamer van koophandel als freelance hiater, iets waar hij dacht wel verstand van te hebben. (...)kon hij handige tips geven om met leegtes in ieders eigen dimensies om te gaan. Liberty nam deel aan de sessies die Theo gaf en als emoïste gaf ze zelf knuffeltherapie.'